



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακαστὸν καὶ πρῶτον ἀπαριθμοῦντες χρόνον  
ἐβραίομεν καὶ πάλιν σ'τὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια καὶ ἑνιάκοντα καὶ δεκάπτά,  
κλήθ' Ῥωμηοσύνης ἀληθῶς αἰσιτά.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας προξέμει.  
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—διὰ τὸ φράγκα εἶναι μόνο.  
Γιὰ τὰ ξένα ἄλλως μέρη—δέκα φράγκα καὶ σ'τὸ χέρι.

Εἰς γῆρσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τοσαυτῆ  
ὅτι πωλοῦμεν σώματα « Ῥωμηοῦ » ἀνελλιπῆ  
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, καὶ ὅσοις ἀπ' ἔξω θέλει  
δὲν θὰ πληρώη δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τέλη.

Ὁκτώβρ' αἰκοσμίτα,  
πολέμων τρικυμία.

Χίλια καὶ τετρακόσια ὄν' ἑπτὰ,  
μας τάπαν' σ'τῆς Βουλαις ἔρθ' ἀκοψτά.

**Ἡ φίλη Βουλγαρία  
μόνη των σωτηρία.**

Ὁ Ραδοσλαύφ ἐσκουῖε μέσα σ' αὐτὸν τὸν σάλο  
πῶς τοὺς Βουλγαροέλληνας θὰ σώσῃ δίχως ἄλλο,  
πῶς φθάσει μόνο δυνατὰ τὰ δόντια του νὰ τρέξῃ  
καὶ τοὺς Συμμάχους σίγουρα σ'τὴ θάλασσα θὰ ῥεῖν,  
καὶ ἂν ἔχη λύσσα ν' ἀπλωθῇ καὶ σ'τὰ δικά μας μέρη,  
ἀλλὰ σ'τὸ πρόφην καθιστῶς τοὺς Ἐμιγκρὸς θὰ φέρῃ.

Λόγος παρήγορος ἦχεϊ,  
πηδῶ, πανηγυρίζω,  
καὶ τὴν Πατριδα τὴν πτωχὴ  
τὴν ξαναμακαρίζω,

ποῦ ὄαν νὰ μὴν τῆς ἔφτανε Σωτήρηδων κληθῶρα  
ἐξοφύτρωσε Σωτήρας τῆς καὶ ὁ Ραδοσλαύφ τώρα.

Ἄητε πῶς τὴν κατήντησαν πολιτικοὶ Ρηγάδες  
καὶ Παλατιῶν Ἐπιτελεῖς  
καὶ βαρδιατόροι τῆς Αὐλῆς  
καὶ πρόφην Ραμπαγάδες.

Ἄητε πῶς τὴν κατήντησαν αὐτὴν τὴν δοξασμένην,  
αὐτὴν τὴν ὑπερήφανην, τὴν διαφωστολισμένην,  
νὰ βλέπῃ ν' ἀνορθώνεται καὶ ὁ Βούλγαρος μ'προσά  
της]  
γιὰ φίλος ἀφιλοκερδῆς καὶ ἱπποτικὸς προστάτης.



Γιὰ δὴτε πῶς κατήνησαν τῶν Ἀχαιῶν οἱ κούροι,  
 νὰ περμιέουον χάρι  
 ἐπὶ τὸν Ἄρκουδιάρη,  
 καὶ νὰ ξεχνῶνουν τὸν καιρὸ ποῦ τοῦτρηψαντὴ μούρη.

Ὡ! τὴν Πατρίδα τὴν χρυσεὴ!..  
 ἐξάψεις ἐνθουσιασμοῦ,  
 καὶ ὁ Βούλγαρος γι' αὐτὴν νοσεὶ  
 μὲ νόσον φιλελλητισμοῦ.

Καὶ τί καὶ τί δὲν ἀκουσε, καὶ ἀκόμη πὸς ἀκούει,  
 μὰ τώρα σ' ὄλους ἀπαντᾷ μ' ἕνα μεγάλο φουτὶ

**Φασουλῆς καὶ Περικλέτους,  
 ὁ καθένας νέτος σκέτος.**

—  
**Α**

Φ. — Λοιπὸν;  
 Π. — Λοιπὸν, βρὲ Φασουλῆ,  
 ἔφυγε τώρα καὶ ἡ Βουλῆ,  
 καὶ σὺ δὲν ἤλθες νὰ τῆς πῆς θερμὰ συγχαρητήρια  
 γιὰ τὰποκαλυπτήρια  
 τόσων τροπαίων ἀγαστών  
 καὶ κατὰ πάντα θανμοστών.

Ἐξέστησαν τὰ σύμπαντα σὰν ἀκουσαν ἐκεῖνα,  
 ποῦ μὰ φορὰ καὶ ἕναν καιρὸ  
 ἔγιναν, καύκαλο ξερό,  
 καὶ ἄλλου καὶ στήν Ἀθήνα.

Ἀπὸ τὰ πάλαι τῆς Βουλῆς δὲν ἔπρεπε νὰ λείψης,  
 ἔπρεπε σ' τοῦ Πηγάσου σου ν' ἀνέβης τὰ καπούλια,  
 καὶ νάλθης, βρὲ ζωντόβολο, νὰ δῆς ἀποκαλύψεις,  
 ποῦ γίνηκαν μὲς σ' τὴ Βουλῆ μὲ τῆς ἀγῆς τὴν πούλια.

Ἐπρεπε νάλθης, μουνταλά,  
 νὰ δῆς πῶς ἀπλυτα πολλὰ  
 ἐβγήκανε σ' τὴ φόρα.

Καὶ νὰ κυττάζεις κεχηνῶς  
 τί κάνει φιδόνος ταπεινός  
 καὶ πάθη ψυχοφθόρα.

Κλέμ μ' ἐπέρωσαν κοπὰ  
 καὶ ἔβλεπα βῆδι τὸν παπᾶ,  
 τὸν σὺρανὸ σφοντύλι.

Γιατὶ δὲν ἤλθες νὰ τὰ δῆς;  
 καὶ ὁ Ράλλης ὁ περιφραδῆς  
 ἀκούρατος ὄμλει.

Τί κοίμα ποῦ δὲν ἀκουσε καὶ αὐτὸν τὸν γηραλέον,  
 τὸ στόμα του δὲν ἀφάλασε,  
 ὀκτάωρον ἐλάλησε  
 καὶ κατὰ περιυλέον.

Ἀχνίζοντας ἐπήγαινε τῶραιο φεγγαράκι,  
 καὶ τὸ πρῶτὸ κατάλαβαν καμπόσοι πατριῶτα  
 πῶς ἀπ' αὐτὰ ποῦ γίνηκαν δὲν εἶχε χαμπαράκι  
 καὶ μήτε τὴν πολιτικὴν δὲν εἴξευρε τὴν τότε.

Μήτε γιὰ Ρούπελ ἔμαθε, γιὰ δάνεια καὶ τέτοια,  
 καὶ ἀπ' ὅλα τὰλλα καὶ ἀπ' αὐτὰ  
 εἴξευρε μόνο γιὰ λεφτὰ  
 πῶς εἶχανε σεκλέτεια.

Ἐξήγησε πολλὰ σαφῶς,  
 καὶ ὁ Φοῖβος τῆς ἡμέρας  
 μὲ τὸ ζωποσιόν του φῶς  
 ἔφλει τοὺς πατέρας.

Καὶ νυσταλέα πρόσωπα πατέρων ἐφωτίζοντο  
 μὲ τὰς χρυσὰς φάτινας,  
 καὶ τὰ παιδιὰ τῆς μάτσικας τοὺς λόγους ἐνωτίζοντο  
 τοῦ Ράλλη τῆς Ἀθήνας.

Κι' ἂν καὶ εἶπε τόσα, Φασουλῆ, πολλοὶ δὲν πῆσαν κάβοι,  
 καὶ ἐγάξεναν ἐλευθεροί, καὶ ἐγάξεναν καὶ σκλάβοι,  
 ἀλλ' ὅμως δὲν κατάρθωσα καὶ ἐγὼ νὰ καταλάβω  
 πῶς τίποτα δὲν μπόρεσε καὶ αὐτὸς νὰ καταλάβῃ.

Κι' ἄλλοι ποῦ λὲς ὄμλησαν ἀγορηταὶ σταμούλοι  
 ποῦ θάλεγε: Τρις ἀλαλα τῶν ἀσεβῶν τὰ χεῖλη,  
 ποῦ τῶν Σωτήρων τὴν σεσπὴν δὲν προσκυνοῦν εἰκόνα  
 καὶ νῦν καὶ στὸν αἰῶνα.

Τί κοίμα ποῦ δὲν ἦσουν ν' ἀκούσης χεῖλη λάλα  
 νὰ διηγῶνται τροπάκια μιὰς ἐποχῆς μεγάλα,  
 τί κοίμα ποῦ δὲν ἦσουν νὰ σ' εὐρητὸ ἐξημέρωμα  
 μὲ μούτρα γιὰ σιδέρωμα.

Γιατὶ δὲν ἤλθες, γέννημα τῆς γῆς τῶν ἀρουραίων,  
 ν' ἀκούσης νικητήρια  
 καὶ κατηγορητήρια  
 Σκουλοδογουναρέων;

Πῶς εἰσεψες, βρὲ Φασουλῆ;  
 καὶ εἶπα καὶ ἐγὼ χωρὶς χολή: